

-

[பு 000000000000 போகிறது உலகு](#)
[இரூப்பவருக்கும் இறப்பவருக்கும்](#)
[இடையிலிருக்கும் ஒரு நபி லிழை](#)
[காற்றில் ஒன்றும் ஒரு விசை](#)

-

கடும்னங்கொண்ட கண்ணீ ரும்
கற்புதற்கு மறும் கும் தலமை விசுவாசமும்
தற்குறியாய் ப்போகும் தலமைறயும்
தன் நம்பிக் கையிழக் கும் எதிர் காலமும்

தாமரை இலை நீ ராய் உருண்டுப்போகும்
உயிரும் , உடலும் , உள்ளம் தலையையும் கணமும்மாய்
ஒரு நொடிப் பொழுதையாவது இந் தவிலங்கையர்கள்
இனிதே நுகரக் கொட்டுப் பனவற்ற கறையை நீ பாடும்!

கடும்ழையில் விழுதுடயும் ஆல் போல்
கொடும் யுத் தத்தில் சிரசுடயும் சின்னதுகளயும்
கபின் விழுந் த குமரியளயும் பல்லுப் போன பாலகர்களயும்
பாழ்மிந் து தமிழ் த் தேசிய அரசியல் விட் டு வகை கா

பாடகைகைக் காணமறும் கும் தாய் மனசு ஒரு புறமும்
பாடகைளால் பாசறகைக் குப் படகைள் சரேத் தல் மறும் புறமும்மாய்
இந் தப் பாழ்மிலங்கையில் பண்பாடாய் ப்போக- பாரும் கும்
வலியவொரு குருதியாற்றை வடியவிடும்மிலங்கை மண் பூலி-சிங்கம் வடிவில்!

மலில்லப் பாடும் தன்னறலும்
மனேசிவிர்க் க வகைக் கும் மழகைக் குமிழும்
மெட் டு விரிக் கும் மூல் லயும்
மதேதிக் கொள்ளும்பொரு புயலாய் ப் பொழுகள்

கண்ணதைத் திறந்து வதைத்துக்
கப்பல் கட டும் தம் பியும்
கடும்பாக அவனோடும் மல்லுக் கட டும் தங்கயும்
அடும் பில் நிரும்பும் வகைக் கும் அம்மாவும் நிரக் கதியாய் நினவில்

நில்லாது போன நிரந்தர யுத்தம்
நினைவதைத் துரத்தும் மரணவோலம்
இதுவெல்லாம் வாழ்வென்று
வளோவளேகைக்கு சங்கொலிக்கும் தமிழ்த் தினாவெட்டு

சலிப்புத்தான் சாவையும் ஜனனத்தையும்
சகஜமாகும் நாட்பொழுதில்
சரமத்தில் நரபைட்ட உரோமம் மவேினும்
சின்னக் குழந்தையாய் ஊர்த்தரெுவில் குத்தி விழும் மனம்

எல்லாதையும் இப்படியே வாழ்ந்து
மெல்லவிலகும் வாழ்வோடும்
வளேகைக்குக் கிழடுபடும் மனையோடும்
மெதினில் சிறைபட்டு மெல்லவூடையும் வாழ்வா!

உருத்தரெயாத உறவுகளாய்
ஊரே தரெயாத வம்சங்களாய்
உதிரக் காத் திருக்கும் பற்றோருடன்
உறவு முறிக் கும் சிறுசுகளாய் இலங்கதை தலமைமுறை

ஊனுருக்கி உறவறுத்து
ஒருத்தி-ஒருவனோடு உறவுவதைத்து
சுற்றம் தறித்து சும்மா வாழும்
அகதித் தமிழர் சூதந்திரமாய் சாவார் நாளான

வரேமில்லை விழுதுமில்லை
வஷேம்போடும் சந்ததியும்
உணர்வு முளகைக்கும் ஒரு பொழுதில்
உப்புக்கும் மதியாது பற்றோரை

புலப்பெயர்வு வாழ்வா
புதுவாழ்வா புகழ் வாழ்வா அல்ல
புலம்பித் திரியும்
பட்ட மரமாய் நலிந்த முகங்கள்

நாங்கள் இன்னுஞ் சில காலத்தில்
நடுத்தரெுவில் நிற்பதற்கு
நாலு பற்று வளர்ப்பதிலும்
உழைப்பதிலும் உலகை மறந்து யுத்தத்துக்கு உருவறேறி...

நாலு சகாப்தம் நடக்கமிந்த
நாடகடேட "நல்ல யுத்தம்"
நாட்குறிக் கும் நமனகைக் கட்டும்
நல்ல வழி நாமடையே?துபு ...

Written by admin2

Friday, 26 December 2008 20:50 - Last Updated Friday, 26 December 2008 20:55

ஒரு சிறுவன் தனது தாயை நினைத்துக் கொண்டு கை தட்டி வருகிறான். ஒழிக